

Р Е Ш Е Н И Е
№ 168

гр.Перник, 30 септември, 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на седемнадесети септември през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 291/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по повод жалба на М.А.Д.*** против размера на определено от МКВПМС финансиране за предоставяне на възстановителна помощ по реда на р.IV от ПОДМКВПМС, във връзка с възстановяване последици от природно бедствие от 22.V.2012 г. Според жалбоподателя, определената от МКВП сума в размер на 1920 лв., не съответства на оценката на експертите, назначени от местната администрация. Претендира се сума, дължима като възстановителна помощ в размер на 12710 лв., посочена в молба до съда от 10.VII.2013 г. В жалбата, по повод оспорваното решение се поддържа, че оспорваното решение страда от наличието на всички отменителни основания по чл. 146 от АПК. Иска се отмяната му и постановяване на ново решение при условията на чл. 173 от АПК, като се определи размер на възстановителната помощ за подпомагане в размера, установен от инженер конструктор и оценител в хода на производството пред административния орган.

Ответникът по жалбата - Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си пълномощник оспорва основателността и нейната допустимост /становища до ВАС и Адм.Съд Перник за просрочие на оспорването/, че не са налице предпостави за издаване на позитивен за жалбоподателя акт, тъй като в случая е приложима нормата на чл. 29, ал. 2 от правилника. Жалбоподателят е получил възстановителна помощ при условията на цитираната разпоредба; прави възражение за ограничените възможности на бюджета, отпуснат за тези цели. С оглед на тези доводи се иска отхвърляне на жалбата, тъй като комисията е уважила искането на жалбоподателя.

Административен съд Перник, като обсъди доводите на страните във връзка с представените доказателства, намира следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в удължения срок по чл. 140, ал. 1 от АПК и от лице, инициирало производство пред компетентния орган, със заявление за оценяване на щети, засегнали къщата му, а от това се прави извод, че заявителя разполага с активна процесуална легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови потенциални права /да получи възстановителна помощ/ и интереси /по волята на административния орган да получи финансови средства/ и има предполагаем правен интерес да поиска отмяната му. Срокът за обжалване е започнал да тече от 20.II.2013 г., когато списък с имената на лица, на които е отпусната възстановителна помощ е обявен от кмета на община Перник по реда на чл. 31, т. 1 от ПОДКВПМС. За да е приложим удължения срок в тази

хипотеза е установено, че не е посочен начин и срок на оспорване. Жалбата е подадена чрез административния орган на 22.ІІІ.2013 г. до ВАС, от което се прави извод, че определения удължен срок за оспорване е спазен.

В производството пред МКВП, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Довод в тази връзка е общата обжалваемост на административните актове по чл. 120, ал. 2 от КРБългария и наложена практика на КС и ВАС. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени неговите права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се със съдебната практика, приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

Размерът на възстановителната помощ, определен и отпуснат на жалбоподателя е 1920 лева.

С молба от 26.V.2012г. до кмета на община Перник жалбоподателя е поискал да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището. Към молбата си е приложил копие от акт за собственост на жилищна сграда, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, кмета на община Перник е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка от лицензиран оценител и по конструктивна част, като в издадения от двамата специалисти протокол остойността на щетите по постройката е в размер на 2867,06 лева.

Към писмо, с което е свикано заседание на МКВП е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967 лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто-да се откаже целево финансиране на лица съгласно приложение № 2, с отделно изложени към доклада мотиви.

С решението по протокол № 1 от 11.02.2013 г., в частта му по т. приложение № 2, т. 1058 МКВП при МС е одобрила предложение на комисия по чл. 27 от Правилника и предоставила на жалбоподателя възстановителна

помощ за подпомагане възстановяването на жилището, засегнато от природното бедствие в размер на 1920 лева.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атаквания акт, предмет на настоящото производство е издаден от компетентен орган - МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма.

За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. По тези факти също няма спор, с оглед на което настоящия състав приема, че акта е издаден от единствено компетентния държавен орган – МКВП. Наложително е да се отчете, че компетентния орган действа при определени правила, със строго обвързваща функция по отпускане и отказване отпускането на възстановителна помощ. Правилника регламентира ограничително начините на предоставяне на възстановителна помощ - закупуване на строителни материали, за извършване на строителни услуги или за подпомагане по предложен от общинската комисия начин. Решено е по предложението на общинската комисия за пострадали от земетресение да е отпускането на финансова помощ. Отделно от това в раздаваната от администрацията на кмета на община Перник бланка на жалба до съд, жалбоподателя се позовава на бланковите изложения; на изготвената експертна оценка и иска да се присъди определената от експерта оценка на щетите. Приложената към жалбата ПСД е без отношение към правилността на оспорваното решение. Съдът не е ангажиран да обсъжда подобни доказателства, тъй като методиката на отпускане на възстановителна помощ е определена до минимално необходимите битови условия на лицата. По смисъла на правилника "минимално необходими битови условия" е жилище, в което има едно жилищно помещение, кухня или кухненски бокс, баня-тоалетна и едно складово помещение и няма опасност за здравето и живота на гражданите. Ценени в съвкупност и поотделно обсъдените по-горе доказателства мотивират състава да приеме, че жилището, за което е поискана помощта попада извън тези, за които комисията е приела, че се дължи отказ за отпускане на възстановителна помощ. В доклад до комисията за предоставяне на средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последици от бедствията, т. 2 от дневния ред на заседанието на комисията за 11.ІІ.2013 г. е предложено, а от фактическите резултати по отпускане/отказ на възстановителна помощ се установява, че има три критерия за определяне

размера на финансови средства които се/ не се/ отпускат. Не се подпомагат със средства за възстановителна помощ, щети оценени до 1500 лева; в останалите случаи за възстановителна помощ се отпуска 70% от оценените щети и максимално допустим размер на помощта – 10000 лева. Този довод, възприет от комисията е изцяло в нейна компетентност и не е основание да се счита, че е незаконосъобразен. Следва да се отчете, че в това производство е постановен субординационен краен акт, липсва и не може да има диспозитивно начало в създаденото правоотношение между страните, а най малко може да има пълно възстановяване на действителни вреди, което не е идея и цел на специалния закон. От решаващо значение е до каква степен може да се подпомагат пострадали от бедствия според възможността за отпускане на безвъзмездни средства от ограничения републикански бюджет. Няма законово или конституционно задължение за обезщетяване на действителни щети в пълен размер. Наложително е да се уточни, че “Предоставената за всеки обект помощ се определя в зависимост от претърпените вреди в размер, осигуряващ минимално необходимите битови условия на лицата по чл. 26, ал. 2”. Това е нормативно определен метод за отпускане на помощ; оценката извършена при огледа е ориентир за комисията, но не е обвързваща и не налага да бъде отпусната помощ в размера на стойността, определена при извършване на оглед и обследване на жилището.

Според експертното заключение на определените експерти щетите по имота на жалбоподателя са за 2867,06 лева. По елементарни сметки с приложимостта на критерия за възмездяване на щети - 70% над 1500 лева на жалбоподателя следва да се определи възстановителна помощ в размер на 2006,94 лева. Решението на комисията за отпускане на възстановителна помощ от 1920 лева, за разликата до 2006,94 лева е неправилно. Не е приложен правилно критерия за оценяване на щетите, така както е приела комисията. Следва да се отмени решението и да се постанови ново от съда, като се определи установения и дължим размер на възстановителна помощ. Изплащането на разликата между двете суми се дължи от МКВПС.

Предвид изложеното Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по оспорването на М.А.Д. *** решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 1058 на МКВП при МС, с което е определено предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане и възстановяване на жилище, засегнато от природно бедствие в размер на 1920 лева, като го ОПРЕДЕЛЯ в размер на 2006,94 лева.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

Съдия:/п/